

T

O
T
O
Č

M

1412

1419

OTROKOVICKÝ
ODDÍLOVÝ
ČASOPIS

5

Obyčejný den

„Mami, podívej!“ vykřikla sedmiletá Martina.

„No jo,“ zamumlala roztržitě žena, protože řídila a myslela na tisíc věcí, které bude muset doma udělat.

Pak následovala večeře, večerníček, koupání, několik telefonátů — a byl čas jít spát.

„Honem, Martino, jde se do postele!“ Holčička se rozběhla po schodech do svého pokoje. Maminka jí unaveně dala pusku na dobrou noc, pomodlila se s ní a zachumlala ji do peřiny.

„Mami, já jsem ti chtěla něco dát!“

„Dáš mi to zítra,“ odpověděla maminka, ale dcera zavrtěla hlavou: „To ne, ráno nebudeš mít čas.“

„Ale budu, neboj se,“ bránila se maminka. „Dobrou noc,“ dodala a zavřela dveře pokoje.

Ale ten zklamaný pohled jí nedopřál klid.

Tiše se vrátila do dětského pokoje a rozhlédla se kolem. Ve tmě si všimla, že Martina svírá v dlani kousky papíru.

Pomaličku jí ruku otevřela. Martina v ní držela velké červené srdce roztrhané na kousky. Když ho maminka složila, zjistila, že je na něm napsaná básnička nazvaná *Proč mám ráda maminku*. Srovnala útržky papíru a četla:

„Proč mám ráda maminku
I když máš hodně práce a pořád něco musíš dělat,
vždycky si najdeš čas na hraní.
Mami, mám tě ráda,
protože jsem pro tebe ta nejdůležitější část dne.“

Ta slova ji zasáhla přímo do srdce. Honem uvařila kakao a s dvěma hrníčky kakaa a dvěma kousky koláče spěchala do dětského pokoje. Něžně pohladila Martinu po tváři.

„Co se děje?“ ptala se holčička rozespale, zmatená tou noční návštěvou.

„To je pro tebe, protože jsi pro mne ta nejdůležitější část dne.“

Holčička se usmála, vypila polovinu hrníčku a usnula.

A co Vy...

Kdo je pro vás nejdůležitější část dne?

Neberete spoustu věcí pro spěch a neustálý stres jako samozřejmost?

OBSAH

str. 4	Heřmanice
str. 5	Jednadvacítka
str. 6	Misijní jarmark
str. 7	Akce kluci
str. 7	Tygríci
str. 8	Myšky
str. 8	Akce holky
str. 9	Celoročky
str. 10	Tur. závody
str. 12	Minulý šk. rok
str. 13	Předtáborovka
str. 14	Potáborovka

VÍKENDOVKA VEDOUCÍCH

Jako každým rokem jsme se sešli skoro všichni vedoucí a otec Josef tentokráte na oddílové chatě v Hradišti kvůli plánování celého následujícího školního roku. Sešli jsme se v sobotu 19. září nedaleko našeho ubytování na oběd. Po přesunu na chatu jsme začali modlitbou a pustili se do práce. Po rozdělení, kdo má jakou akci v jakém termínu, jsme se přesunuli na témata, kterými bychom se chtěli zaobírat na Louskáčcích a jaké má kdo nápady a myšlenky na zlepšení naší práce. V neděli jsme tomu ještě chvilku věnovali a po mši jsme vyrazili zpět domů.

Tato akce i ostatní Louskáčky jsou velmi důležité a usnadňují mnoho práce, není to o zábavě či výletu pro vedoucí, ačkoli zábava tam taky je, ale pomáhá nám to stmelovat kolektiv vedoucích a lépe pracovat na naší činnosti. Je důležité ze strany vedoucích, aby se louskáčků a víkendovek účastnili co nejčastěji, usnadňuje to komunikaci a práci.

Ladla Beran

Už se to vaří, už se to peče, aneb něco ze zákulisí

- Během 3 týdnů by se v suterénu měla modernizovat velká nástěnka s prezentací našich oddílů. Měla by ji nahradit sestava několika větších a doufáme i vzhlednějších rámců na fotografie.
- Oddíl TOM 1419 zakoupil fotoaparát pro výpravy kluků — Žraloků, aby měli možnost si všechno nafotit a pořádně zdokumentovat.
- Na úterní florbal se zakoupilo nové vybavení jak pro hráče, tak i pro gólmány. Toto vybavení se pořídilo také pro kluky, kteří nás jezdí reprezentovat na různé turnaje.
- Výhra v celostátní soutěži oddílů nám přinesla kromě krásného 1. místa i peněžní částku na činnost našeho klučičího oddílu. O výhru jsme se nezasloužili jen díky klukům (tím nezanedbáváme jejich velkou zásluhu), ale prvotně jsme museli být vybráni na základě dotazníku o naší činnosti. Tím je myšleno, kolik akcí pořádně pro veřejnost, kolikrát vychází náš časopis, jak často jezdíme na akce, atd. Díky dotazníku jsme byli vybráni mezi pět nejlepších velkých oddílů v ČR a poté už vše záleželo jen na klucích. Naš oddíl reprezentovali: Vojta Rafaja, Marťas Švehlík, Honza Staněk a kluci Marťas a Tom Janečkovi.

HĚŘMANICE

V pátek 28. srpna jsme se slezli na nádraží a odjeli směr Heřmanice u Oder. Jeli jsme 15up + Opice v počtu 13 lidí. Cesta rychle uběhla a my vystoupili v Heřmánkách. Vydali jsme se na naši výpravu s cílem pro-

hlédnout si staré tábořiště. Když jsme došli k velkostatku Ovčáčíků, doplnili jsme zásoby jejich výborné kojenecké vody a prohodili pár slov. Asi po půl hodině jsme pokračovali přes kopečky při zapadajícím slunci. Cesta byla náročná, jelikož jsme se museli vyhýbat nástrahám zákeřných krav. Za chvíli jsme došli na místo starého tábořiště a najednou se nám vyplavilo moře krásných vzpomínek. Skoro jsme to tam nepoznali. Lidská ruka, přírodní vlivy a krávy napomohly tomu, že to tam vypadalo úplně jinak. Například část lesa tam prostě nebyla. Ovšem náš sklep (spí š) se nezměnil. Postavili jsme stany, ale stejně pak všichni spali venku. A jelikož jsme měli hlad (hlavně 15up), tak jsme opekli špeká (Karlovi zůstal J). A protože k táboráku patří kytara, Sympl hrál. Naše zábava byla nečekaně přerušena. Přepadli nás starověcí vojáci, kteří hledali zběha, který jim utekl. Pár nás postříleli, ale jinak pohoda. Když jsme se jich zeptali, jestli nechcous špekáček, odmítli a odešli. Potom někteří z nás (z 99% opice) provedli hygienu a šlo se spát. Bylo teplo, a tak jsme zůstali pod širákem.

Ráno byla mlha, což způsobilo Danči značné obtíže při focení východu slunce. Posnídali jsme buchtu z tajných přísad – hovězí exkrementy a vydali se na cestu do Tošovic. Prostě jsme šli. Když jsme se blížili k Tošovicím, přecházeli jsme golfové hřiště a našli pár golfových míčků, které skončili v našich kapsách. Vychytali jsme extra mega dobrou akci, díky které jsme měli k dispozici celý zábavný Heipark Tošovice za pouhých 150,- (a to se vyplatí). Na bobové dráze jsme jezdili jak divý, až jsme skoro některé předjeli. Vyzkoušeli jsme grass tubing, obří trampolíny, býka a další skvělé atrakce. Lída a Karel otestovali výdrž svých žaludků na šíleném kolotoči. Vše jsme zakončili koncertem Míši Růžičkové a skvělou koupáčkou v místní nádrži. Někteří byli ovšem zklamaní, že se jim nepodařilo udělat selfie s Míšou, ale její písničky jim budou znít v uších navždy. Cesta zpět proběhla rychle, u Ovčáčíků jsme dopl-

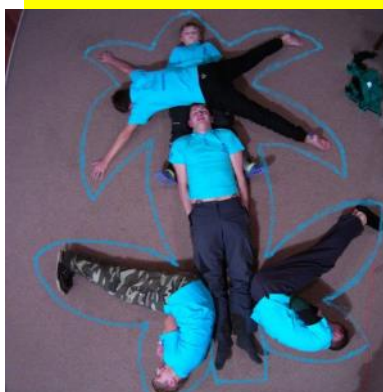
nili zase zásoby kojenecké vody a došli zpět do tábořiště. Pustili jsme se do vaření guláše. Rozdělili jsme si úkoly. Děvčata připravila guláš a chlapci nachystali oheň a guláš uvařili. Byla to mňamka. A protože jsme byli někteří unavení z náročného dne, šli jsme na kutě.

V neděli ráno jsme rychle sbalili všechny věci, naházeli krosny k Ovčáčkům na půdu a vydali se do Věsky na mši. Vsadili jsme se, jestli v kostele bude stále ten samý kostelník, co před léty. Byl tam! U Ovčáčků na terase jsme si dali lehčí oběd a pak honem na nádraží. Hnala nás myšlenka, že Danča platí kofolu, bohužel hospoda byla zavřena. (pro některé bohudík :-). Nasedli jsme na vlak a jeli zpět do Otrokovic.

Tahle akce se podařila a myslím, že všem se líbila, protože jsme si mohli vzpomínat na staré dobré časy, jako za mlada a užít si super víkend s přáteli.

Vojta a Kačka

jste se pořád smáli, je to slovo SLOUP. Jakkmile jsem řekl „sloup“, začali jsme se smát.

Dojeli jsme na místo, nikoho z nás by nenapadlo ani pomýšlet na medailové pozice, rozhodně nás nenapadlo, že bychom mohli být první, ale první jsme nakonec byli, ale to předbímám...

Hned jak jsme si vybrali pokoj, začali jsme to tam kombit. Protože nám nespvítila jedna žárovka, tak jsme ji vyměnili za žárovku z jiného pokoje. Potom jsme si zahráli ping-pong. Mezitím přijely všechny chybějící soutěžní týmy. Nastala první soutěž – prezentace. Myslím si, že jsme ji měli nejlepší! Potom jsme se podívali na Mimoně a šli spát. V noci jsem byl nachystaný na všechno – měl jsem nůž, KPZ, ale přepad nebyl.

Ráno jsme vstali, posnádali a začali hrát hry, tak třeba jsme házeli špalkem nebo obíhali dráhu, vařili smetanový guláš, který byl fakt dobrý ...

Po úplně všech hrách, co jsme hráli, bylo vyhodnocení. A byli jsme první!!! Potom ještě do půl jedné jsme hráli Trackmanii. A pak šli zase spát.

Ráno jsme kolem jedenácté odjeli domů. Byla to parádní akce!

Honza Staněk

SOUTĚŽ NEJLEPŠÍCH ODDÍLŮ V ČR

Ve dnech 16. – 18.

října jsme jeli na celostátní soutěž s jednadvaceti úkoly. V 9:45 jsme vyjeli z Otrokovic do Olomouce, a z Olomouce do Prahy. Z hlavního nádraží v Praze pak na nádraží Holešovice a odtud v namačkaném autobusu do obce, která nevím, jak se jmenuje. Zatím se nám nikdo neztratil, byli jsme v plném počtu: Marťa Janeček, Strom, Marťa Švehlík,

Vojcek a já (Honza Staněk). A potom ještě dalším autobusem do Sloupu v Čechách. Málem bych vám zapomněl říct, že v pendolinu vznikla jedna „hláška“, které

MISIJNÍ JARMARK

Jako každý rok, i letos jsme se mohli účastnit sobotního misijního vyrábění, pak si výrobky zakoupit na misijním jarmarku a tím přispět na Papežská misijní díla.

Velkému sobotnímu vyrábění předcházelo mnoho dalších vyrábění a pečení... děkuje-me všem!

Na sobotní vyrábění se sešla spousta dětí i rodičů ochotných se zapojit a přidat ruku ke společnému dílu. Ti nejmenší mohli zkusit vyrábění papírových kytiček nebo zdobených štěstíček, starší pomohli při vyrábění čokoládových lízátek, kytiček, PET prasátek nebo přáníček. Díky velkému počtu pomocníků se všechno rychle stihlo a tak jsme v pozdním odpolední už jen balili hotové výrobky, dodělávali poslední drobnosti a kluci a tatínci nám pomohli se stánky.

Od 21:00 se v kostele rozsvítily svíčky, rozezněl se zvuk kytary a zpěv, který pomohl ke společné krásné atmosféře při Mostu modlitby. Modlitba byla trochu netradiční

tím, že jsme se pomodlili růženec s úmysly vztahujícími se k misiím. Každý měl tak po celém dni prostor, aby se zmožil ztišit a zamyslet se nad tím, co pro nás misie znamenají.

V neděli 18.10 se konala mše svatá obohacená o misijní prvky. Na začátku mše jsme mohli slyšet hymnu PMDD, děti potom přinášely k oltáři věci symbolizující obsah přímluv. Po obou mších svatých se před kostelem prodávaly výrobky, které si každý mohl zakoupit.

Na závěr patří VELKÉ DÍKY všem, kteří se nám pomohli. Ať už jsou to ti, kdo přišli na vyrábění nebo ti, kteří přispěli finančním obnosem či modlitbou... na misie jsme odeslali částku 47 700 Kč.

Janča Ludvíková

SVĚTLUŠKY ZÁŘÍ V ZÁŘÍ

Již druhým rokem se naše turistické oddíly mládeže TOM 1419 a TOM 1412 zapojují do celorepublikového projektu Nadačního fondu Českého rozhlasu – SVĚTLUŠKA, což je projekt pomáhající dětem a dospělým s těžkým zrakovým postižením. V Otrokovicích jste mohli skupinky světlušek, které prodávaly předměty (píšťalky, náramky, tykadla) a vybíraly tím na pomoc zrakově postiženým, potkat v září. Letos se nám podařilo vybrat úctyhodných 19 029 Kč. Mnohokrát děkuje všem, kdo přispěli. Více informací o projektu na: www.svetlуска.net

Denis Bilík

Akce kluci - Hoštejn

V pátek 6. listopadu jsme ve skupině patnácti kluků vyrazili na akci do Hoštejna, na skautské tábořiště. Kvůli velikým zpožděním jsme na místo dorazili až za tmy, a protože jsme byli všichni krásně unavení, jen jsme pojedli a šli spát.

V sobotu dopoledne jsme si zahráli spoustu her hlavně v chatě, protože venku poprchalo, ale po obědě jsme se šli podívat na zbytky zříceniny hradu nad Hoštejnem, kde bychom měli určitě krásný výhled nebýt mlhy. Po cestě jsme v Hoštejnu doplnili zásoby vody, a jelikož se rychle setmělo, vrátili jsme se. Ukuchtili jsme si něco dobrého na zub, opět zahráli spoustu her a zazpívali si pár písniček, dokud jsme u nich neusnuli.

V neděli nás čekal velký úklid, cesta do kostela, mše, a abychom neměli dlouhou chvíli při čekání na vlak, napapali jsme se a hráli zase nějaké hry. Čas uplynul jak voda. Za chvíli jsme seděli ve vlaku a za ještě kratší chvíli nás vítali naši rodičové na nádraží v Otrokovicích. I přes chladné a mlhavé počasí jsme si tuto akci náramně užili a už se těšíme na další.

Tom Janeček

Smečka šelem pod kostelem

Každý čtvrtek kolem páté se to začíná kolem kostela hemžit malými, ale za to hodně dravými tvory. Jsou to naši nejmenší kluci Tygříci. Letos se naše tygří smečka vydatně rozrůstá, momentálně je nás 14 kluků ve věku 5 – 9 let. Protože jsme hodně živí a hraví, baví nás všelijaké hry a soutěže, u kterých se můžeme co nejvíce vydovádet. Někte-

ří z nás už také slouží jako ministranti a moc nás to baví. Taky už se rozběhla naše celoročka – vyděláváme si dolary na dalekou cestu do Ameriky za bohatstvím. Časem určitě vyrazíme i na nějaký ten výlet nebo víkendovku a v létě i na tábor, to je přece jasné. Už aby to bylo!

Jan Žalčík

Myšky

K celoročce:

K nejmladší skupince holek letos zavítali Šmoulové, kteří je budou provázet po celý školní rok. Každá Myšička sbírá body, které získává za účast na schůzce nebo na akci, za službu na mši či za vítězství ve hře. Body pak proměňuje za samolepky Šmoulíků. A jako vždy platí – kdo nasbírá nejvíce, vyhrává.

Halloweenská party u Myšek

V neděli 1. listopadu se klubovna na faře na pár hodin proměnila v čarodějné doupě. Čarodějnice se sice sletěly v malém počtu (nejspíš proto, že ostatním se pokazilo koště), ale i tak si společně strávené odpoledne plné zábavy a soutěží užily.

Evča J. & Lucka B. & Janča L.

OSTRAVA PLNÁ HOLEK?

V sobotu 7.11 jsme se vydaly na skvělou akci do Ostravy ovšem v netradičním složení – Sluníčka, Žabky, a

dokonce i Myšky! Sešly jsme se v 7.40 na nádraží a kolem deváté už jsme byly v Ostravě. Naším cílem byl Svět techniky, což je zábavná expozice, kde si užijí opravdu všichni - všechny věkové kategorie. Mezi námi se objevily i nějaké hladové krky, a proto jsme nejprve posvačily. Poté už jsme na nic nečekaly a hurá do akce.

První expozicí byla civilizace, kde jsme mohly vidět pokroky z historických dob

až do současnosti. Dále jsme prozkoumaly vědu a objevy a vyzkoušely nejrůznější pokusy. Pak jsme zhlédly parádní chemickou show. Následoval oběd a expozice přírody – mohly jsme se třeba podívat, jak budeme vypadat za pár let nebo prozkoumat lidské tělo zevnitř a další skvělé věci. Nakonec si ještě některé z nás daly něco v bufetu a největší odvážlivci vyzkoušeli takový bláznivý kolotoč.

Bohužel celý den rychle utekl a nás čekala už jen cesta domů. Vrátily jsme se kolem šesté hodiny plné dojmů a skvělých zážitků!

Katka Kunorzová

aneb celoročka
SLUNÍČEK

„WINGARDIUM
LEVIOSA“

Sluníčka zahájila schůzky oslavou, neboť je to již 10 let, co tahle skupinka funguje... nesměl chybět ani dort!

A co mají letos holky za úkol? Jak je již zvykem, sbírá každá slečna body za docházku, za účast na akci a službu na dětské mši. Navíc jsou holky rozděleny do tří skupin a v nich se snaží získat co nejvíc bodů za získaná území.

Na začátku si v mapě každá skupinka vybrala svou základnu a postupně za odehrané hry získává další území. Až budou všechna území obsazena, začne se útočit a dobývat cizí území. Před každou hrou se budou skupinky vyzývat na souboj. Naštěstí jde pouze o hry, takže nehrozí žádná zranění. Tak s chutí do boje!!!

Pavča Janečková

Martá Honzíkova

**CELOROČKY
2015/2016**

KLUCI

ŽRALOCI

Letos kluci plní nelehké společnosti a na každé schůzce si lá- peníze vydělat. Na mapě světa si vybírají odkud kam vytvoří letecký, vlakový či lodní spoj. Samozřejmě, že si naši manažéři nemohou diktovat spoje jaké chtějí. Na dané spoje musejí mít peníze. Cena spoje záleží na vzdálenosti měst od sebe a na počtu obyvatel v daných městech. Dle těchto kritérií spoje následně i nějakou korunu vynáší. Jak chápete či spíše nechápete, není to zrovna lehké. No jo, business je prostě dřina. Tak uvidíme, jak se našim žralokům bude dařit. Důležité je hlavně chodit na schůzky a poctivě se omlouvat, když kluci nemo- hou dojit.

Ano, jak jste již určitě poznali, letos se k Žabkám přidal Harry Potter. A o čem tato celoročka vlastně je?? Celý příběh se vztahuje k Bradavicím a jejich okolí. Holky byly na začátku školního roku rozřazeny Moudrým kloboukem do dvou kolejí. Byla to kolej HPTK (Harryho Potterův Tým Kouzelníků) a kolej OK (Originální Kouzelníci). Celý rok se obě koleje musejí potloukat s různými nástrahami, nebezpečím, ale také se zkouškami. Za každý správně splněný úkol dostávají kameny do svých válců a během celého roku mají za úkol posbírat více kamenů než druhá skupina. Každou schůzku si holky mohou vyzkoušet, co se v Bradavicích dá dělat. Zatím si mohly vyzkoušet, jak je těžké doručit přes soví poštu nějakou zprávu, nebo třeba připravit lektvary s profesorem Severusem Snapem. Zatím je to mezi oběma týmy nerozhodně těsné, ale uvidíme, jak to všechno dopadne, a který tým na konci roku vyhraje školní pohár.

Denis Bilík

Mezinárodní mistrovství turistického závodu Mikulášovice 12.9.2015

Pátek 11. září 2015

Naše turistické oddíly se za poslední tři roky hodně zlepšily v TZ a důsledek toho je, že zatímco loni byl na MMTZ jen jeden závodník z Otrokovic, letos jsme tam vyjeli hned se čtyřmi závodníky. Sraz jsme měli dne 11. září 2015 v 11:15 na nádraží a sešli jsme se v sestavě: závodníci já, Tom a Kačka a doprovod Žán a Vojta. Náš čtvrtý závodník Paťa jel s rodiči autem. Tento den jsme cestováním vlakem a čekáním na další spoje strávili téměř 8 hodin.

Kolem osmé hodiny jsme dorazili na prezentaci do sportovní haly v Mikulášovicích. Chvilí jsme počkali na Kačku a Žána až vyřeší finance... a pak nás zavedli do nedaleké školy, která se stala na

další dva dny naší noclehárnou. Po vybalení věcí jsme vzali kopačák, a šli si zakopat na místní náměstí. Míč nám lítal opravdu všude, a ten večer jsme se venku hodně nasmáli. Ve

21:30 jsme se vrátili na školu a Žán šel na poradu vedoucích...

Sobota 12. září 2015

Ráno nám zvonil budíček kolem sedmé hodiny, abychom se v klidu nasnídali, oblékli se a mohli vyrazit na zahájení. Zahájení bylo na asi 1,5 km vzdáleném fotbalovém hřišti. Tam jsme samozřejmě vzali i míč, abychom se trošku odreagovali před závodem. Chvilí potom, co jsme dorazili na hřiště, tam dojel i Paťa s rodiči. Z našeho oddílu

jsem postupně vyběhli Paťa, Tom, já a po mně Kačka. Závod byl celý naprosto špičkově připravený a všichni jsme tedy vyrazili přesně na čas. Po doběhnutí všech našich závodníků jsme se chodili dívat na výsledky. První jsme se dozvěděli o Paťovi - 6. místo, pak o Tomovi - 8. místo a pak jsem se tam šel podívat já, a když jsem viděl výsledek, byl jsem hodně nadšený. Mé třetí místo znamenalo obhajobu třetího místa z loňska a dokonce i postup na MČR TZ 2016. Když jsem to běžel říct ostatním, byl jsem hrozně šťastný a tréma, kterou jsem měl celé ráno, ze mě spadla a hrozně se mi ulevilo. Chvilí jsme si pak ještě kopali, ale pak jsme si řekli, že na Kaččiny výsledky se podíváme až na škole, protože se vyhodnocovaly později než naše. Na škole jsme se převlékli a šli na oběd (řížečky). Po obědě jsme se šli mrknout na výsledky Kačky

a bylo to krásné 9. místo. Po kratším odpočinku jsme se vydali na vyhlášení. Vyhlásili se všechny kategorie a pak jsme se s celou repre vyfotili. Slovákům to letos nevyšlo a domů se vraceli bez jediné medaile s konečným skórem 231:70. Na bedně jsme pak ještě párkrát zapózovali a udělali si všichni společnou fotku otrokovské výpravy. Věci, co jsem vyhrál, jsme zanesli do školy a vydali se nakupovat na večerní mini oslavičku. Koupil jsem nějaké ty brambůrky a Kačka, jelikož prohrála sázku se mnou, tak kupovala kofolu. Sázka spočívala v tom, že jsem vyhrál kytku, a řekl jsem že ji dám nějaké holce. Žádné mladé a pěkné kolem nešly, tak jsem to dal nějaké paní na ulici a vyhrál kofolu, to už jsem holt já. Odpoledne jsme si šli ještě zahrát naši extra kopanou, nejprve v parku, ale pak nás upozornili, že to není hřiště, takže jsme šli na pole. Opět jsme se hodně nasmáli a já jsem pak všechny pozval na kofču. Vojta nás v restauraci hodně pobavil svou hláškou, která zněla: „Na plavecké soutěžili jsem byl v kategorii sám, a skončil jsem tře-

tí“ . Za kofolu jsme v dostali nalepovací obočí. Tyto závody byly vyjímečné tím, že v sobotu jsme nikam nespěchali, protože domů jsme jeli až v neděli. Na večeri jsme si uvařili gulášek s chlebem a pak už jsme jen jedli a hráli super hru, že každý řekne jedno slovo a skládá se příběh. Ten večer mě bolelo strašně břicho, ale ne že by mi bylo zle, ale tím, že jsem se pořád jenom smál.

Neděle 13. září 2015

V neděli jsme měli na snídani buchty od Žána a Vojcka. Ráno jsme sedli na vlak a v Rumburku šli na mši. Naše cesta pak pokračovala stejně jako cestou tam přes Kolín. V Kolíně jsme si dali kebab/b, a jelikož někde se píše kebab a někde kebab, bylo mým úkolem se zeptat, jak to teda má být správně. Paní, která nám to prodávala, tak měla napsané na střeše kebab, ale řekla, že to jenom nějaký čech špatně napsal. Po cestě z Kolína jsme hráli opět zábavnou hru s tvořením vět, a opět jsme se hodně nasmáli. Do Otrokovic jsme dojeli zhruba kolem půl

sedmé. Na nádraží jsme ještě zařvali ciki ciki cak a všichni šli domů. Tato akce byla fajn a doufám, že tak jako letos, tak že zase i příští rok nás pojede víc. Za všechny závodníky děkuji všem vedoucím, kteří se starají o to, aby se turistáky běhaly, a za tuto akci hlavně Žánovi.

Martin Janeček

Konec minulého školního roku

VÍKENDOVKA V OSTRAVĚ

Sešli jsme se ve čtvrtek večer 8. května u kostela. Ze všeho nejdřív jsme šli na hřiště, tam jsme vystřídali Tygříky a hráli jsme fotbal. Unavení jsme šli do suterénu nachystat se na spaní, dali jsme si tousty, podívali jsme se na pohádku a šli jsme spát.

Ráno jsme se probudili, posnídali vafle, sbalili a běželi jsme na vlak. Nastoupili jsme do vlaku a vyrazili do Ostravy. V Ostravě jsme přesešli na tramvaj a poté jsme šli ještě chvíli pěšky. Když jsme došli, čekali jsme na paní, než nám odemkne, zahráli si hru cukr, káva, limonáda, čaj, rum, bum a kdo dříve sebere šátek. Přišla paní, otevřela nám, zabydleli jsme se a první, co jsme udělali, vybalili spacák a karimatku a dali si jídlo do kuchyně. Hráli jsme hry, pak jsme poobědvali a jeli jsme do města. Navštívili jsme park MINI UNI-zmenšeniny světových budov. Někteří si vyzkoušeli střeleckou bitvu. Dali jsme si zmrzlinu a vyrazili jsme k ČEZ

na naše tvářičky české vlaječky, přitom všem jsme stačili sledovat zápas našich, který se zrovna promítal. Už bylo pozdě, když jsme se vrátili nazpět do našeho domku, kde jsme bydleli. Povečeřeli jsme, hráli další hry a taky scénky, šli spát a na dobrou noc nám Žán četl příběh, u kterého jsme všichni tvrdě usnuli.

Na druhý den jsme vyrazili na výlet. Šlapali jsme pěšky až do hornického muzea.

ARÉNĚ, kde se právě odehrávalo mistrovství světa v hokeji. Bylo tam hodně fanoušků, taky jsme si mohli vyzkoušet různé soutěže, zatočili jsme si kolem štěstí, soutěžili jsme v kvízu, zahráli si stolní hokej s dřevěnými panáčkama, a pak jsme si nechali namalovat

Ze začátku jsme trochu bloudili, ale nakonec to dobře dopadlo a dorazili jsme do cíle. Přišli jsme do dolu, kde se těžilo uhlí. Prohlídka byla zde rozdělena na dvě části. První část byla o tom, jak se záchranáři umí zachovat při různých nešťastných situacích. Do-

konce jsme si to mohli i vyzkoušet. Na druhou část jsme se přesunuli do vedlejší haly, nasedli jsme do výtahu, najednou se zhaslo a klesali jsme prudce dolů. Když jsme vysedli, začalo povídání o tom, jak se provádí těžba uhlí. Procházeli jsme úzkými uličkami a občas na nás vykoukla figurína nějakého horníka. Když skončila prohlídka, šli jsme ještě kus cesty na tramvaj. Vrátili jsme se velmi unavení domů. Byl už večer, zahráli jsme si nějaké hry, přečetli příběh a šli spát. Ráno po probuzení jsme spěchali na mši svatou. Vrátili jsme se z kostela a začali se balit. Až jsme dohráli hry, vyrazili jsme na cestu domů. Na nádraží jsme si dali náš oblíbený pokřik a rozešli se k domovu se spoustou zážitků.

Kamil Piňos

Závěrečná akce na vodě

V pátek 26. června. jsme měli sraz v kostele sv. Vojtěcha na mši svaté. Tam jsme se rozloučili se školním rokem. Po mši jsme se všichni sešli na hřišti, kde jsme hráli hry a jedli buřty, které nám připravili Denis, Laďa, Handa a další. Večer jsme šli do suterénu, kde jsme si vydrhli černá kolena, která jsme měli od zápalu ze hry. A potom šupky dupky do spacáků, abychom zvládli tu velkou výpravu na lodích.

V sobotu ráno jsme posnídali a vyrazili na velikou plavbu. Na kanoích jsme byli tři. Plavili jsme se po Moravě. Když jsme se naložili, Lexa se pořád točil a nešlo mu plout vpřed. Nakonec se zadařilo a všichni jsme pádlovali vzhůru za dobrodružstvím. Pádlování bylo namáhavé, a proto jsme byli hodně unavení. Byla to sranda, protože se Martá převrátil i s unaveným Kamčou. Když jsme dorazili do přístavu u kempu, Vojcek, Strom a Laďa stáli na kanoích a jeli na pořádnou bitvu. Laďa spadl a převrátil loď. Vysvlékli jsme mokré věci a postavili jsme stany. Po dobrém jídle jsme šli spát.

V neděli nám odvezli kanoje zpátky do loděnice. Jeli jsme autem do leteckého muzea. Bylo tam spousta starých letadel. Do jednoho jsme se mohli podívat. Po prohlídce letadel jsme jeli do akvaparku v Uherském Hradišti. Řádili jsme jako správní námořníci. Potom nastal čas vrátit se domů. Když jsme přijeli do Otrokovic, byli jsme hodně unavení, ale plní hezkých zážitků.

Tom Zaoral

Předtáborovka - Pačlavice (5. – 7. 6. 2015)

Tento rok nám vedoucí oznámili, že pojedeme i s holkama na předtáborovku do Pačlavic. Měli jsme si s sebou vzít z domu táborový oblek, který nám připravily mamky (hlavně ty vlasy). V pátek odpoledne jsme se sešli na vlakáči, odtud jsme rychlíkem dojeli až do Kroměříže. Potom jsme ještě jeli autobusem do Pačlavic. Když jsme došli ke staré faře, kde už nikdo nebydlí, já jsem to nazval „křesťanská ubytovna“. Hned jsme něco udělali. Rozdělili jsme se do 4 skupin: MADAGASKAR, ŠMOULOVÉ, SIMPSONOVI A SHRECI. Až do večera jsme pak hráli různé hry, pak byl táborák a při něm hrál Sympl na kytaru, až mu praskla struna.

Druhý den, v sobotu, jsme rychle vstali a měli rozcvičku. Pak jsme zase hráli hry a jednu dokonce týmovou. Po buchtové svačině jsme se hrnuli na další hry, které byly v seně. Byly to štafety, dobré, ale nakonec byla jedna (jmenovala se Housenka), u které jsme si dodělali kolena. Po obědě pokračovaly další bezva hry. Večer jsme ještě hráli hru na počítači, která byla vědomostní, bylo tam spousta otázek. Úplně nakonec

jste si ještě zařadili v seně, to byla taky týmovka. Nejvíc se mi líbila hra na oblékání. Zvolili jsme jednoho člena družstva a toho jsme oblékli do všeho oblečení, které jsme měli s sebou, vypadalo to srandovně. Nakonec vyhrál Madagaskar. Po přečtení večerní povídky jsme šli spát.

Neděle už byl den návratu. Vstali jsme a dopoledne jsme zahráli pár dalších her. Ještě jsme zašli na mši a pak už sbalili krosny a jeli domů.

Celá předtáborovka byla SUPER!!!!!!!!!!!!

Kuba Fabrika

Potáborovka - Frýdek-Místek (9. – 11. 10. 2015)

V pátek 9. října začala potáborovka. Při odjezdu z nádraží jsme byli plni energie. Hurá směr Frýdek-Místek. Jen co jsme dorazili, honem jsme se ubytovali a šli hrát hru. Po večeri následovala noční hra „Hledá se Sněhurka“. Po dvouhodinovém chození po městě jsme nakonec Sněhurku nenašli, byli jsme utahaní. Pak nám vedoucí oznámili, že další den půjdeme hledat Leprikonní zlato do lesa. Až nám všechno vysvětlili, tak nadesel čas do hajan.

Ráno jsme vyrazili. Šlapali jsme a šlapali, někteří dokonce skučeli. Když jsme dorazili na místo, museli jsme prohlédnout každý kousek, metr po metru. Zlato jsme našli u potůčku a bylo ho víc než dost. Když

jsem všechno zlato posbírali, šli jsme naplnit břížka. Po jídle jsme vyrazili do našeho obydí. Po cestě jsme měli za úkol poohlédnout se po ztracené Sněhurce, po které se večer slehla zem. Když jsme dorazili, našli jsme dopis, ve kterém stálo: „Sněhurka šla na rande s princem.“ Takže to byl planý poplach. Propukli jsme v radostný smích.

Po sobotním dobrodružství přišla neděle. Jako tradičně jsme navštívili mši svatou v místním kostele. Potom jsme vše uklidili, zahráli poslední hru a hurá domů.

Děkuji všem vedoucím za super víkend a těším se na příště.

Tom Zaoral

5. 12. 2015
MIKULÁŠSKÁ
BESÍDKA

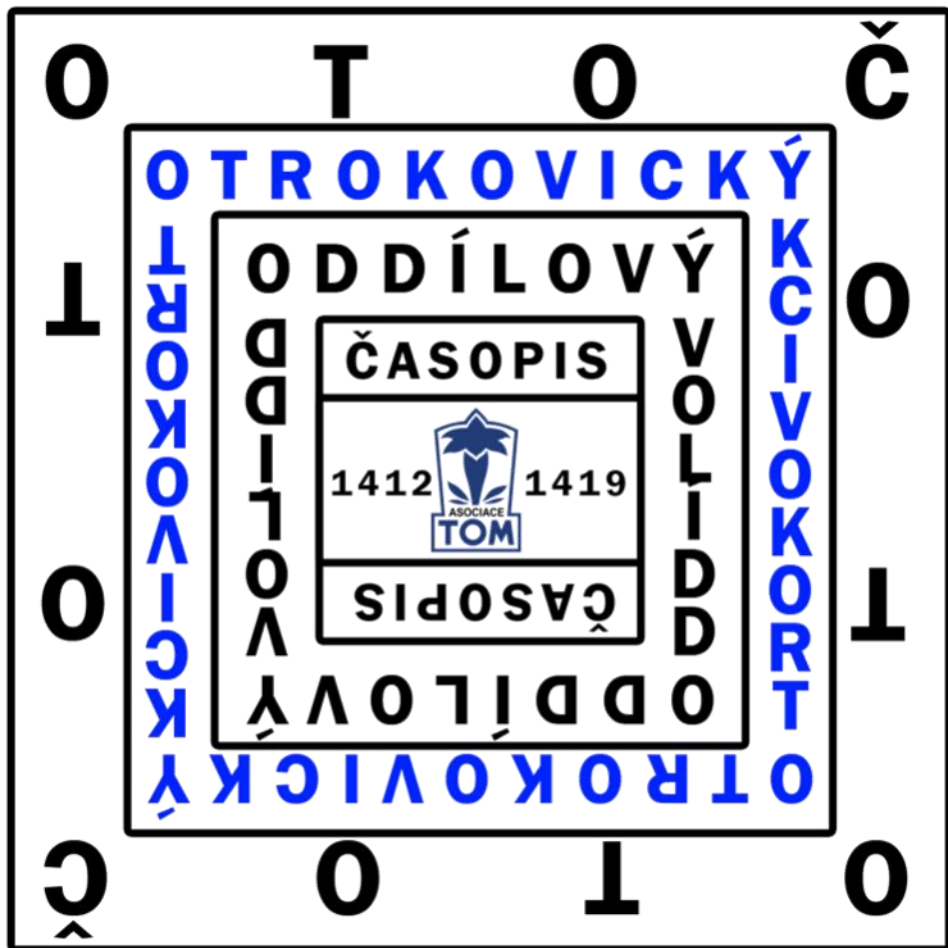
25. 12. 2015
ŽIVÝ
BETLÉM

28. 12. 2015
VÝŠLAP NA
HOSTÝN

31. 12. 2015
SILVESTROVSKÝ
POCHOD

9. 1. 2016
TŘÍKRÁLOVÁ
SBÍRKA

23. 1. 2016
TOMÁČKÁ
ZÁBAVA

OTOČ! - OTrokovický Oddílový Časopis

Vydávají oddíly TOM 1412 a 1419 Otrokovice

Redakce: P. Janečková, D. Bilík

Oddílové stránky: holky www.tom1412.blog.cz

kluci www.tom1419.org

Redakční mail: denisbilik@seznam.cz pajaneckova@gmail.com

www.facebook.com/TOM1419Otrokovice

Podporuje nás město OTROKOVICE

